

กลวิธีการสร้างคุณานุประโยคของเด็กไทยวัย 2-5 ปี

Relativization Strategies of 2 to 5-year-old Thai Children

ภัทรา ปิ่นทะแพทย์^{1*} และกิติมา อินทร์มพรรย์²
Pattrā Pindabaedya^{1*} and Kitima Indrambarya²

¹ นิสิตปริญญาเอก ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

² รศ.ดร., ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

¹ Ph.D (Student) In Applied Linguistics, Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok, 10900

² Assoc. Prof. Dr., In Linguistics, Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok, 10900

* Corresponding author: E-mail address: p.pindabaedya@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลวิธีการสร้างคุณานุประโยคของเด็กไทยวัย 2-5 ปีและ 2) ศึกษาตำแหน่งช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีที่ปรากฏในคุณานุประโยคของเด็กไทยวัย 2-5 ปี ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการสนทนาที่เป็นธรรมชาติของเด็กหญิงและชายอายุระหว่าง 2-5 จำนวน 80 คน ที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาแม่ ผลการศึกษาพบว่าเด็กวัย 2-5 ปีใช้กลวิธีการสร้างคุณานุประโยค 3 ประเภท ได้แก่ กลวิธีช่องว่าง คิดเป็นร้อยละ 68.94 กลวิธีสรรพนาม คิดเป็นร้อยละ 25.53 และกลวิธีนามวลี คิดเป็นร้อยละ 5.53 นอกจากนี้ยังพบตำแหน่งการปรากฏของช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีในคุณานุประโยคได้จำนวน 2 ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งประธาน คิดเป็นร้อยละ 77.02 และตำแหน่งกรรมตรง คิดเป็นร้อยละ 22.98

คำสำคัญ: คุณานุประโยค กลวิธีการสร้างคุณานุประโยค การรับภาษาไทย

Abstract

This paper aims to explore 1) the relativization strategies and 2) positions of relativized gaps, pronouns, and noun phrases in relative clauses of 2 to 5-year-old Thai children. Cross-sectional data were collected from 80 children, who were 2-5 years old speaking standard central Thai as their native language. The results reveal 3 relativization strategies i.e. gap strategy by 68.94 percent, pronoun strategy by 25.53 percent, and non-reduction strategy by 5.53 percent. The relativization with gaps, resumptive pronouns, and full noun phrases are found in 2 positions of relative clauses: subject position by 77.02 percent, and direct object position by 22.98 percent.

Keywords: Relative Clauses, Thai Language, Language Acquisition

บทนำ

คุณานุประโยคเป็นอนุประโยคชนิดหนึ่งที่พบในภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกทำหน้าที่ขยายคำนามหลัก (head noun) ในประโยคหลัก (main clause) ให้เฉพาะเจาะจงและชัดเจน [1-2] ดังตัวอย่างที่ 1 และ 2 [3]

ตัวอย่างที่ 1 **The book** [I bought __ yesterday] was a trade paperback.

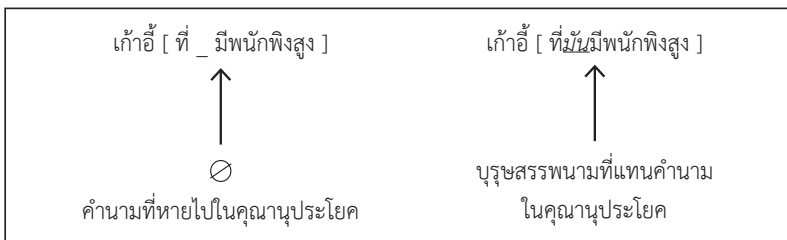
ตัวอย่างที่ 2 **Somebody** lives nearby [who __ has a CD-burner].

ตัวอย่างที่ 1 “I bought __ yesterday” เป็นคุณานุประโยคขยายประธาน “The book” ในประโยคหลักให้เฉพาะเจาะจงว่าไม่ใช่เล่มอื่นแต่เป็นเล่มที่ซื้อเมื่อวานนี้ ส่วนตัวอย่างที่ 2 “who __ has a CD-burner” เป็นคุณานุประโยคที่จำกัดขอบเขตให้คำนามตำแหน่งประธานที่อยู่ด้านหน้า ‘Somebody’ ให้แคบลงว่าไม่ใช่คนอื่นแต่เป็นคนที่ เป็นเจ้าของเครื่องเขียนแผ่นซีดี

ปราณี กุลละวณิชย์ [4] ได้ให้คำจำกัดความ คุณานุประโยค คือ ประโยคที่ฝังตัว (embedded sentence) อยู่ในประโยคหลัก (main clause) ประโยคที่ฝังตัวอยู่นี้จะทำหน้าที่ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า ในทางโครงสร้างคุณานุประโยคจะมีอาร์กิวเมนต์ (คำนาม) คำหนึ่งหายไป และคำนามที่หายไปนี้จะมีตัวอ้างอิงเดียวกับคำนามที่มันขยาย ในบางกรณีอาร์กิวเมนต์ที่อยู่ในคุณานุประโยคอาจถูกแทนด้วยบุรุษสรรพนาม

กิติมา อินทร์มพรรย์ [5] ยังได้สรุปลักษณะที่สำคัญของของ คุณานุประโยคในภาษาไทยไว้ดังนี้

- 1) เป็นประโยคที่ฝังตัวอยู่ในประโยคหลักทำให้เกิดความซับซ้อน
- 2) เป็นอนุประโยคที่ตามหลังคำนามหลักที่มันขยาย [นาม + [ที่/ซึ่ง/อัน + ประโยค]] ตามแบบลักษณะภาษา คุณานุประโยคในภาษาไทยจึงจัดเป็นคุณานุประโยคที่ตามหลังคำนามหลัก (post-nominal relative clause) สอดคล้องกับโครงสร้างนามวลีในภาษาไทยที่มีส่วนขยายตามหลังคำนาม
- 3) เป็นประโยคที่เชื่อมด้วย *ที่* *ซึ่ง* *อัน*
- 4) อาจเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ กล่าวคือ คำนาม (Argument) ที่ทำหน้าที่ประธานหรือกรรมของคุณานุประโยคอาจไม่ปรากฏ
- 5) คำนาม (Argument) ในคุณานุประโยคที่อ้างอิงคำนามหลักอาจถูกแทนที่ด้วยบุรุษสรรพนาม (Resumptive Pronoun)

ภาพที่ 1 คำนามที่หายไปและการแทนที่บุรุษสรรพนามในคณานุกรมประโยค [5]

นอกจากนี้ กิติมา อินทร์พรหม [5] ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าการสร้างคณานุกรมประโยคในภาษาไทยสามารถทำได้ 2 วิธี คือ คำนามในคณานุกรมประโยคที่อ้างอิงคำนามหลักนั้นหายไป (Gap Strategy) และการแทนที่คำนามอ้างอิงหลักในคณานุกรมประโยคด้วยบุรุษสรรพนาม (Pronoun-Retention Strategy)

จากการศึกษาเกี่ยวกับคณานุกรมประโยคที่ผ่านมาในภาษาไทย จะพบว่าส่วนใหญ่เน้นศึกษาการใช้คณานุกรมประโยคของผู้ใหญ่ และไม่พบงานใดที่ศึกษาเกี่ยวกับคณานุกรมประโยคของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กไทยก่อนวัยเรียนที่มีอายุระหว่างอายุ 2-5 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เด็กเรียนรู้และรับภาษาด้วยกระบวนการธรรมชาติด้วยตนเองโดยไม่ผ่านระบบการเรียนการสอนที่เป็นทางการในชั้นเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าเด็กในช่วงก่อนวัยเรียนดังกล่าวจะสามารถสร้างคณานุกรมประโยคด้วยกลวิธีใดและตำแหน่งคำนามหลักที่หายไปจะสามารถปรากฏในตำแหน่งใดในคณานุกรมประโยค

วัตถุประสงค์

1. ศึกษากลวิธีสร้างคณานุกรมประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี
2. ศึกษาตำแหน่งคำนามที่อ้างอิงคำนามหลักในคณานุกรมประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

ระเบียบวิธีการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากเด็กอายุ 2-5 ปี ซึ่งมีมารดาได้ยื่น การพูด และมีพัฒนาการทางอารมณ์ปกติจากสถานรับเลี้ยงเด็กกฤษฎีศวรธนาลัยและโรงเรียนอนุบาลกฤษฎีศวรธนาลัยในกรุงเทพมหานคร และจากครอบครัวอาสาสมัครที่ผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูล รวมจำนวนเด็กทั้งสิ้นจำนวน 80 คนดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

อายุเด็ก	เพศ		จำนวน (คน)
	ชาย	หญิง	
2 ปี	10	10	20
3 ปี	10	10	20
4 ปี	10	10	20
5 ปี	10	10	20
รวม			80

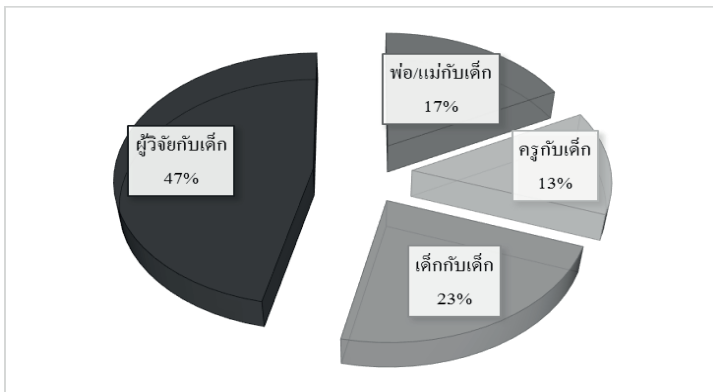
2. การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการบันทึกการสนทนาของเด็ก (Spontaneous Natural Speech) เนื่องจากเป็นภาษาที่เด็กใช้สื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน [6] และเป็นวิธีที่เป็นธรรมชาติและเรียบง่ายที่สุด [7] ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทการสนทนาออกเป็น 2 ประเภท ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประเภทการสนทนาและวิธีการเก็บข้อมูล

ประเภทการสนทนา	วิธีการเก็บข้อมูล
1. การสนทนาที่ผู้วิจัยมีส่วนร่วม	ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับเด็กด้วยการชวนเด็กเล่นของเล่น สอนการบ้าน จากนั้นจึงพูดคุยสัมภาษณ์ และใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกการสนทนายระหว่างผู้วิจัยกับเด็ก
2. การสนทนาที่ผู้วิจัยไม่ได้มีส่วนร่วม	
2.1 การสนทนายระหว่างพ่อ/แม่กับเด็ก	ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองเป็นผู้บันทึกการสนทนายระหว่างเด็กกับตัวผู้ปกครองเอง
2.2 การสนทนายระหว่างครูและเด็ก	ผู้วิจัยบันทึกการสนทนายระหว่างที่ครูและเด็กทำกิจกรรมร่วมกัน
2.3 การสนทนายระหว่างเด็กกับเด็ก	ผู้วิจัยบันทึกการสนทนายระหว่างที่เด็กสนทนาและทำกิจกรรมร่วมกัน

ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้บันทึกการสนทนาทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวของเด็กในแต่ละช่วงวัย ซึ่งการสนทนาในแต่ละครั้งมีระยะเวลาประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง รวมเวลาในการสนทนาของเด็กจำนวน 80 คน เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 23.46 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 29.32 นาที/เด็ก 1 คน) โดยมีสัดส่วนข้อมูลจากการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับเด็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47 การสนทนาระหว่างเด็กกับเด็กคิดเป็นร้อยละ 23 การสนทนาระหว่างพ่อ/แม่กับเด็กคิดเป็นร้อยละ 17 และสัดส่วนข้อมูลการสนทนาระหว่างครูกับเด็กน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13 ของข้อมูลทั้งหมดดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สัดส่วนของประเภทการสนทนา

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำบทสนทนาที่มีระยะเวลา 23.46 ชั่วโมงมาถ่ายเป็นตัวอักษรเพื่อนำมาวิเคราะห์หาคุณานุประโยคโดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยสรุปได้ว่า “คุณานุประโยคเป็นอนุประโยคที่ฝังตัวในประโยคหลักและเชื่อมด้วยตัวบ่งชี้ ที่ ซึ่ง อัน โดยคุณานุประโยคปรากฏอยู่ในตำแหน่งหลังคำนามหลักที่มันขยาย อาจเป็นประโยคที่ขาดคำนามที่ทำหน้าที่ประธานหรือกรรม ซึ่งคำนามที่หายไปนี้จะอ้างอิงคำนามหลักที่คุณานุประโยคขยาย หรือเป็นประโยคที่มีสรรพนามที่อ้างอิงถึงคำนามหลักในประโยคที่มีคุณานุประโยคขยาย” จากนั้นผู้วิจัยนำโครงสร้างที่ผ่านเกณฑ์มาวิเคราะห์เพื่อหากลวิธีการสร้างคุณานุประโยค (Relativization Strategies) และตำแหน่งช่องว่าง (Gap) สรรพนาม (Pronoun) หรือนามวลี (Noun Phrase) ที่ปรากฏในคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

ผลการศึกษา

1. กลวิธีการสร้างคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

จากข้อมูลบทสนทนาของเด็กวัย 2-5 ปี จำนวนทั้งหมด 80 คน พบว่ามีความถี่การสร้างคุณานุประโยคทั้งสิ้น 235 ครั้ง โดยพบว่าเด็กอายุ 2 ปีใช้คุณานุประโยคน้อยที่สุดเป็นจำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.09 เด็กอายุ 3 ปีจำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.04 เด็กอายุ 4 ปีจำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.11 และเด็กอายุ 5 ปีใช้คุณานุประโยคได้มากที่สุดจำนวน 124 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.77 จากความถี่ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถใช้คุณานุประโยคแปรตามอายุที่เพิ่มมากขึ้นดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความถี่การสร้างคุณานุประโยคของเด็กในแต่ละช่วงอายุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก (ปี)	ความถี่การสร้างคุณานุประโยค (ครั้ง)
2 ปี	19 (8.09 %)
3 ปี	33 (14.04 %)
4 ปี	59 (25.11%)
5 ปี	124 (52.77%)
รวม	235 (100%)

จากข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสนทนาพบว่า เด็กสร้างคุณานุประโยคด้วยกลวิธีช่องว่าง (Gap Strategy) มากที่สุด รองลงมา คือ กลวิธีสรรพนาม (Pronoun Strategy) และกลวิธีนามวลี (Non-Reduction Strategy) น้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความถี่การสร้างคุณานุประโยคของเด็กในแต่ละช่วงอายุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	กลวิธีการสร้างคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี			รวมความถี่ (ครั้ง)
	ช่องว่าง	สรรพนาม	นามวลี	
เด็ก 2-5 ปี	162 (68.94%)	60 (25.53%)	13 (5.53%)	235 (100%)

1.1 กลวิธีแบบช่องว่าง (Gap Strategy)

กลวิธีช่องว่าง (Gap strategy) เป็นกลวิธีที่คำนามที่อ้างถึงสิ่งเดียวกับคำนามหลักที่ถูกขยายไม่ปรากฏรูป คือ หายไปนั่นเอง คำนามที่หายไปนี้สามารถปรากฏเป็นช่องว่างในตำแหน่งต่าง ๆ ในคุณนามประโยคได้ [5] เช่น ตัวอย่างที่ 3 “โดเรมอน” เป็นคำนามที่ถูกขยายและปรากฏเป็นช่องว่างในตำแหน่งกรรมในคุณนามประโยค และตัวอย่างที่ 4 “เด็ก” เป็นคำนามที่ถูกขยายและปรากฏเป็นช่องว่างในตำแหน่งประธานในคุณนามประโยค เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 3 ชอบ**โดเรมอน** [ที่หนูทอด __] (คุณนามประโยคของเด็กอายุ 2 ปี)

ตัวอย่างที่ 4 อยากเป็น **เด็ก** [ที่ __ ใส่กระโปรง] (คุณนามประโยคของเด็กอายุ 3 ปี)

เด็กอายุ 2-5 ปีใช้กลวิธีแบบช่องว่างในการสร้างคุณนามประโยคมากที่สุดซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 162 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 68.94 จากจำนวนการใช้คุณนามประโยคทั้งหมด 235 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาการใช้คุณนามประโยคของผู้ใหญ่ไทยของ กิติมา อินทร์มพรรย์ [5] ที่กล่าวว่า คนส่วนมากนิยมและรู้สึกว่าการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติเมื่อใช้คุณนามประโยคแบบช่องว่าง นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าเด็กสามารถใช้กลวิธีช่องว่างได้ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป และมีความถี่การใช้ที่สูงขึ้นแปรตามอายุของเด็กดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความถี่การใช้กลวิธีช่องว่างของเด็กในแต่ละช่วงอายุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	เด็ก 2 ปี	เด็ก 3 ปี	เด็ก 4 ปี	เด็ก 5 ปี	รวมความถี่ (ครั้ง)
กลวิธีช่องว่าง	13 (13.92%)	26 (25.24%)	52 (28.89%)	71 (31.96%)	162 (100%)

นอกจากนี้จากข้อมูลยังพบว่าเด็กใช้คุณนามประโยคขยายนามโดยคำนามที่อ้างถึงคำนามหลักในคุณนามประโยคปรากฏเป็นช่องว่างในคุณนามประโยคอยู่ 2 ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งประธาน (Subject) และตำแหน่งกรรมตรง (Direct Object) ดังแสดงในตารางที่ 6 และตัวอย่างที่ 5-12

ตารางที่ 6 ความถี่การปรากฏของช่องว่างในคณานุกรมประโยคของเด็กวัย 2-5 ปีโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งการปรากฏของช่องว่าง		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรมตรง	
เด็กวัย 2-5 ปี	119 (73.46%)	43 (26.54%)	162 (100%)

ช่องว่าง (Gap) ในตำแหน่งประธาน (Subject)

- ตัวอย่างที่ 5 โดเรมอนคือตัว [ที่ มีโนบิตะ] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 2 ปี)
- ตัวอย่างที่ 6 มีสัตว์หลายชนิด [ที่ อยู่ในป่า] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 3 ปี)
- ตัวอย่างที่ 7 ห้องเรามีแอร์สีขาว [ที่ เย็น] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 4 ปี)
- ตัวอย่างที่ 8 เขาเกษมส์แบบ [ที่ ยากนิดนึง] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

ช่องว่าง (Gap) ในตำแหน่งกรรมตรง (Direct object)

- ตัวอย่างที่ 9 ดูรถตัก [ที่คุณพ่อพาไปดู] ไหงคะ (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 2 ปี)
- ตัวอย่างที่ 10 อยากกินไอติม [ที่ผู้ชายกิน] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 3 ปี)
- ตัวอย่างที่ 11 เอาป้าย [ที่หนูทำ] ออกหรือยัง (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 4 ปี)
- ตัวอย่างที่ 12 เราก้แบ่งสี [ที่เราไม่ใช่] ให้สี (ชื่อเด็ก) สี (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

เมื่อพิจารณาความถี่การปรากฏช่องว่างในตำแหน่งประธานและกรรมตรงของเด็กแต่ละวัยพบว่าเด็กใช้กลวิธีช่องว่างสร้างคณานุกรมประโยคโดยปรากฏช่องว่างในตำแหน่งประธานมากกว่าตำแหน่งกรรมตรงอย่างเห็นได้ชัดเช่นเดียวกันดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความถี่การปรากฏของช่องว่างในคณานุกรมประโยคของเด็กแต่ละวัยโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งการปรากฏของช่องว่าง		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรมตรง	
เด็ก 2 ปี	10 (76.92%)	3 (23.08%)	13 (100%)
เด็ก 3 ปี	16 (61.54%)	10 (38.46%)	26 (100%)
เด็ก 4 ปี	40 (76.92%)	12 (23.08%)	52 (100%)
เด็ก 5 ปี	53 (74.65%)	18 (25.35%)	71 (100%)

1.2 กลวิธีสรรพนาม (Pronoun-Retention Strategy)

การสร้างคุณานุประโยคชนิดนี้ไม่มีส่วนใดหรืออาร์กิวเมนต์ (คำนาม) ใดหายไป ช่องว่างถูกแทนที่ด้วยสรรพนาม 2 คำ คือ “เขา” แทนสิ่งมีชีวิตและ “มัน” แทนสิ่งที่ไม่มีชีวิต [5] ดังตัวอย่างที่ 13 “เจ้าหญิง” เป็นคำนามที่ถูกขยายและแทนคำนาม “(ตุ๊กตา) เจ้าหญิง” ด้วยสรรพนาม “มัน” ในตำแหน่งประธานในคุณานุประโยค และตัวอย่างที่ 14 “คนผู้ชาย” เป็นคำนามที่ถูกขยายและแทนคำนาม “ผู้ชาย” ด้วยสรรพนาม “เขา” ในตำแหน่งประธานในคุณานุประโยค

ตัวอย่างที่ 13 หนูอยากเอา *(ตุ๊กตา)เจ้าหญิง* [ที่ *มัน*มีหัวเนี่ย] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

ตัวอย่างที่ 14 ทีเซอร์บอลเป็น*คนผู้ชาย* [ที่ *เขา*สอนอังกฤษอะ] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

เด็กใช้กลวิธีสรรพนามในการสร้างคุณานุประโยคจำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.53 ของกลวิธีทั้งหมด เด็กวัย 2-5 ปีมีแนวโน้มการใช้กลวิธีนี้สูงขึ้นตามวัย โดยเด็กอายุ 2-3 ปีเริ่มใช้กลวิธีนี้ในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันและมีความถี่การใช้มากขึ้นเมื่ออายุได้ 4 ปี จนกระทั่งเด็กอายุได้ 5 ปีเด็กใช้กลวิธีนี้สูงขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัดดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความถี่การใช้กลวิธีสรรพนามของเด็กในแต่ละช่วงอายุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	เด็ก 2 ปี	เด็ก 3 ปี	เด็ก 4 ปี	เด็ก 5 ปี	รวมความถี่ (ครั้ง)
กลวิธีสรรพนาม	3 (5%)	4 (6.67%)	6 (10%)	47 (78.33%)	60 (100%)

จากข้อมูลพบว่า เด็กใช้คุณานุประโยคขยายนามโดยคำอ้างอิงถึงคำที่ถูกขยายปรากฏเป็นสรรพนามในคุณานุประโยคอยู่ 2 ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งประธาน (Subject) และตำแหน่งกรรมตรง (Direct object) ดังแสดงในตารางที่ 9 และตัวอย่างที่ 15-19

ตารางที่ 9 ความถี่การปรากฏของสรรพนามในคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี โดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งสรรพนามในคุณานุประโยค		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรม	
เด็กวัย 2-5 ปี	57 (95%)	3 (5%)	60 (100%)

สรรพนาม (Pronoun) ในตำแหน่งประธาน (Subject)

- ตัวอย่างที่ 15 เอาฉัน [ที่ฉันเป็นรถชน] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 2 ปี)
- ตัวอย่างที่ 16 จะเอาเขาขูดนม [ที่ฉันไว้บล็อกล็อก] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 3 ปี)
- ตัวอย่างที่ 17 หนูชอบกินไอติม [ที่ฉันมีสีเรนโบว์] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 4 ปี)
- ตัวอย่างที่ 18 ครูครับ จะเป็นแบทแมน [ที่ฉันบินได้อ่ะ] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

สรรพนาม (Pronoun) ในตำแหน่งกรรมตรง (Direct object)

- ตัวอย่างที่ 19 เตะบอลในหญ้า [ที่คนไม่ได้ตัดมัน] (คุณานุประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

จากข้อมูลพบตำแหน่งสรรพนาม “มัน” และ “เขา” ปรากฏในคุณานุประโยคเพียง 2 ตำแหน่งเท่านั้น คือ ประธานและกรรมตรง สรรพนามที่พบมากที่สุดคือ “มัน” ซึ่งพบในตำแหน่งประธานมากที่สุด เด็กแต่ละวัยมีแนวโน้มการใช้กลวิธีสรรพนามโดยมีการปรากฏสรรพนามในคุณานุประโยคในตำแหน่งประธานมากกว่ากรรมตรงอย่างเห็นได้ชัดดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความถี่การปรากฏของสรรพนามในคุณานุประโยคของเด็กแต่ละวัย โดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งสรรพนามในคุณานุประโยค		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรม	
เด็ก 2 ปี	3 (100%)	0 (0%)	3 (100%)
เด็ก 3 ปี	3 (75%)	1 (25%)	4 (100%)
เด็ก 4 ปี	5 (83.33%)	1 (6.67%)	6 (100%)
เด็ก 5 ปี	97.87 (0%)	1 (2.13%)	47 (100%)

เมื่อพิจารณาจากความถี่การแทนที่สรรพนามที่ปรากฏตำแหน่งประธานและกรรมตรงในคณานุกรมประโยคแล้วจะพบว่าเด็กเลือกการแทนที่สรรพนามในตำแหน่งประธานมากกว่ากรรมตรงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ โอเกรดี (O'Grady) [8] ที่กล่าวว่า ตำแหน่งของคำนามหลักด้านหน้ามีความใกล้ชิดกับประธานในคณานุกรมมากกว่าตำแหน่งกรรมตรงในคณานุกรมประโยค จึงทำให้ประธานมีความเด่นชัด (Prominence) ในความทรงจำมากกว่าตำแหน่งกรรมตรง

1.3 กลวิธีสร้างคณานุกรมประโยคแบบนามวลี (Non-Reduction Strategy)

กลวิธีสร้างคณานุกรมประโยคแบบนามวลีเป็นกลวิธีที่มีคำนามหลักแบบไม่ลดรูป (Non-Reduction) หรือนามวลี (Noun Phrase) ปรากฏอยู่ในคณานุกรมประโยคในตำแหน่งต่าง ๆ [4] ดังแสดงในตัวอย่างที่ 20 ที่นามวลี “เด็กผู้ชาย” ปรากฏในตำแหน่งกรรมตรงในคณานุกรมประโยคแบบนามวลีไม่ลดรูป ซึ่งนามวลี “เด็กผู้ชาย” นั้นอ้างอิงถึงเด็กคนเดียวเกี่ยวกับคำนามหลักที่อยู่ด้านหน้า

ตัวอย่างที่ 20 หนูชอบ เด็กผู้ชาย [ที่ย้ายกอดเด็กผู้ชาย] (คณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

จากข้อมูลพบว่ากลวิธีนามวลีเป็นกลวิธีการสร้างคณานุกรมประโยคที่เด็กวัย 2-5 ปี ใช้น้อยที่สุด จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.53 จากกลวิธีทั้งหมด จากข้อมูลพบว่าเด็กอายุ 2-4 ปีมีความถี่การใช้กลวิธีนี้ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่เด็กอายุ 5 ปีใช้กลวิธีนี้มากกว่าเด็กวัยอื่นดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความถี่การใช้กลวิธีนามวลีของเด็กในแต่ละช่วงอายุโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	เด็ก 2 ปี	เด็ก 3 ปี	เด็ก 4 ปี	เด็ก 5 ปี	รวมความถี่ (ครั้ง)
กลวิธีนามวลี	3 (23.08%)	3 (23.08%)	1 (7.69%)	6 (46.15%)	13 (100%)

จากข้อมูลพบว่ามีตำแหน่งนามวลีในคณานุกรมประโยคจำนวน 2 ตำแหน่ง ได้แก่ ประธาน (Subject) กรรมตรง (Direct object) ดังแสดงในตารางที่ 12 และตัวอย่างที่ 21-25

ตารางที่ 12 ความถี่การปรากฏของนามวลีในคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี โดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งการปรากฏของนามวลี		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรมตรง	
เด็กวัย 2-5 ปี	5 (38.46%)	8 (61.54%)	13 (100%)

นามวลี (Noun Phrase) ในตำแหน่งประธาน (Subject)

ตัวอย่างที่ 21 ผีอยู่ที่ที่พระรามสาม [ที่ ที่ มีผีอยู่ ที่พระรามสาม]

(คุณานุประโยคของเด็กอายุ 2 ปี)

ตัวอย่างที่ 21 เมื่อพิจารณาจากกรากและอรรถลักษณะของกริยาในคุณานุประโยคแล้ว “ที่พระรามสาม” นั้นทำหน้าที่เป็นการกสถานที่ (Locative)³ ในตำแหน่งประธานในคุณานุประโยค ดังนั้น โครงสร้างคุณานุประโยคที่เด็กน่าจะตั้งใจขยายความเกี่ยวกับสถานที่ คือ “ผีอยู่ที่ที่พระรามสาม [ที่ ที่พระรามสามมีผีอยู่]” ผู้วิจัยจึงพิจารณาให้ “ที่พระรามสาม” เป็นบุพพทวลีที่ไม่ลดรูปปรากฏในตำแหน่งประธานในคุณานุประโยค

ตัวอย่างที่ 22 พ่อหนูเตะบอลในหญ้า [ที่หญ้ามั่นสูง] ค่ะ

(คุณานุประโยคของเด็กอายุ 5 ปี)

ตัวอย่างที่ 22 จะพบว่าปรากฏนามวลี “หญ้า” และบุรุษสรรพนาม “มัน” ในตำแหน่งประธานของ คุณานุประโยค ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าเด็กไม่เพียงใช้คุณานุประโยคเพื่อขยายนามหลักที่อยู่ด้านหน้าเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้คุณานุประโยคในการเน้นย้ำความสำคัญของคำนามหลักด้วยการคงรูปนามวลีร่วมกับการแทนที่คำนามด้วยสรรพนามได้อีกด้วย

นามวลี (Noun Phrase) ในตำแหน่งกรรมตรง (Direct Object)

ตัวอย่างที่ 23 ผีป็น (ชื่อคน) เป็นผี [ที่เราผีกันนะ]

(คุณานุประโยค

ของเด็กอายุ 5 ปี)

ตัวอย่างที่ 24 ชอบคน [ที่คุณยายอุ้มเด็ก]

(คุณานุประโยค

ของเด็กอายุ 5 ปี)

³ ปราณี กุลละวณิช [4] ได้กล่าวว่า ภาษาไทยสามารถใช้คุณานุประโยคกับคำนามบ่งบอกสถานที่ เวลา เครื่องมือ และยังสามารถปรากฏคุณานุประโยคได้โดยใช้กรากและอรรถลักษณะของกริยาในคุณานุประโยค รวมทั้งการใช้ข้อมูลทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการกำหนดคำนามที่หายไป在你านุประโยคได้

ตัวอย่างที่ 25 หนูเคยดู**อันนี่** [ที่เขาเสกให้**อันนี่** เป็นม้า] (คุณานุประโยค
ของเด็กอายุ 5 ปี)

จากข้อมูลพบว่าเด็กตั้งแต่ 2 – 5 ปีสามารถใช้กลวิธีนี้สร้างคุณานุประโยคได้ พบความถี่การปรากฏนามวลิตำแหน่งประธานในคุณานุประโยคของเด็กวัย 2 3 และ 5 ปี ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และพบการปรากฏนามวลิตำแหน่งกรรมตรงในคุณานุประโยคของเด็กวัย 3 4 และ 5 ปีในความถี่ที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับนามวลีในตำแหน่งประธาน ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความถี่การปรากฏของนามวลีในคุณานุประโยคของเด็กแต่ละวัยโดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งนามวลีในคุณานุประโยค		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรมตรง	
เด็ก 2 ปี	3 (100%)	0 (0%)	3 (100%)
เด็ก 3 ปี	0 (0%)	3 (100%)	3 (100%)
เด็ก 4 ปี	0 (0%)	1 (100%)	1 (100%)
เด็ก 5 ปี	2 (33.33%)	4 (66.67%)	6 (100%)

เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบการปรากฏของนามวลีในตำแหน่งกรรมตรงของคุณานุประโยคมากกว่าตำแหน่งประธานซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเด็กต้องการเน้นคำนามหลักที่ปรากฏในตำแหน่งกรรมตรงของคุณานุประโยคให้มีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่ในบริบทของการสนทนา

2. ตำแหน่งของช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในคุณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

จากกลวิธีการสร้างคุณานุประโยคที่ผ่านมาทั้ง 3 กลวิธีของเด็กวัย 2-5 ปี พบว่าคำอ้างอิงถึงคำนามหลักจะปรากฏเป็นช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในตำแหน่งประธานในคุณานุประโยคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.02 และตำแหน่งกรรมตรงรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 22.98 ดังแสดงในตารางที่ 14

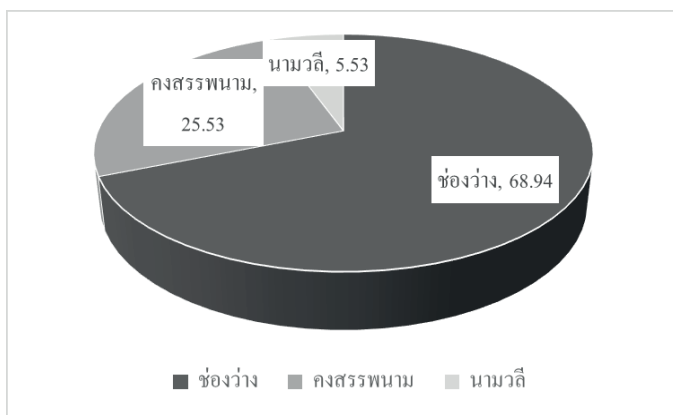
ตารางที่ 14 แสดงความถี่/ร้อยละของตำแหน่งช่องว่าง สรรพนามและนามวลีใน
 คุณานุกรประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

กลุ่มเด็ก	ตำแหน่งช่องว่าง สรรพนาม และนามวลี ในคุณานุกรประโยค		รวมความถี่ (ครั้ง)
	ประธาน	กรรมตรง	
เด็กวัย 2-5 ปี	181 (77.02%)	54 (22.98%)	235 (100%)

สรุปและการอภิปรายผล

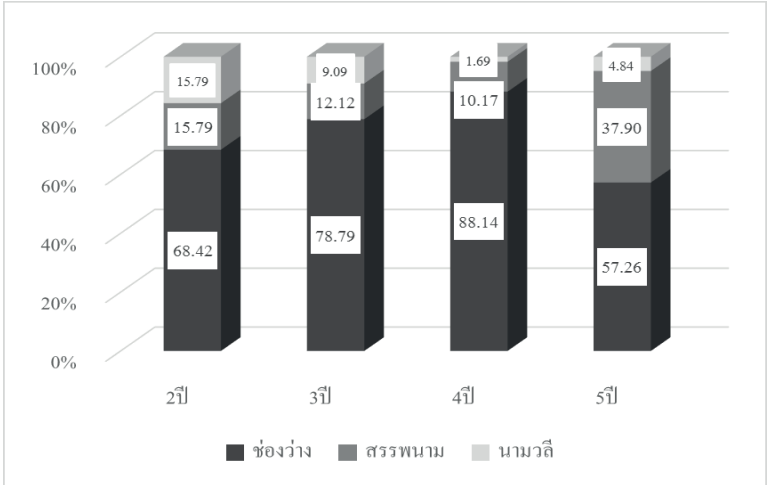
1. กลวิธีการสร้างคุณานุกรประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

จากข้อมูลบทสนทนาพบว่าเด็กวัย 2-5 ปี ใช้กลวิธี 3 ประเภทในการสร้าง
 คุณานุกรประโยค ได้แก่ กลวิธีช่องว่าง (Gap Strategy) รองลงมา คือ กลวิธีสรรพนาม
 (Pronoun Strategy) และกลวิธีนามวลี (Non-Reduction Strategy) ซึ่งเป็นกลวิธี
 ที่เด็กใช้น้อยที่สุดดังแสดงในภาพที่ 3

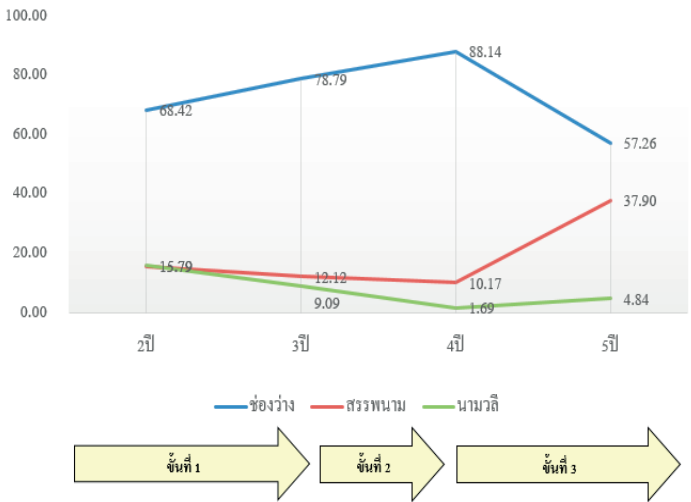
ภาพที่ 3 แสดงสัดส่วนกลวิธีการสร้างคุณานุกรประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

เมื่อพิจารณาความถี่และสัดส่วนการสร้างคุณานุกรประโยคของเด็กในแต่ละวัย
 พบว่า กลวิธีการสร้าง คุณานุกรประโยคที่เด็กทุกวัยใช้มากที่สุด คือ กลวิธีช่องว่าง รองลงมา
 คือ กลวิธีสรรพนาม และกลวิธีนามวลีดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 สัดส่วนกลวิธีการสร้างคณานุประโยคของเด็กในแต่ละช่วงวัย

จากความถี่และสัดส่วนดังกล่าวสามารถสรุปขั้นตอนการรับคณานุประโยค (Stages of Relativization) ของเด็กวัย 2-5 ปีได้ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการรับคณานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

ขั้นที่ 1 ขั้นรับกลวิธีช่องว่าง (อายุระหว่าง 2-3 ปี) เด็กในช่วงวัยนี้รับ (Acquire) กลวิธีช่องว่างได้ก่อน กล่าวคือ เด็กสามารถใช้กลวิธีช่องว่างในการสร้างคุณนามุประโยค ได้ก่อนกลวิธีอื่น ในขณะที่เดียวกันเด็กเริ่มก็เรียนรู้การใช้กลวิธีสรรพนามและนามวลีควบคู่กันไป

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้กลวิธีสรรพนาม (อายุระหว่าง 3-4 ปี) เด็กในช่วงนี้มีการใช้ กลวิธีช่องว่างในกรณีที่สูงและสมบูรณ์เต็มที่แล้วเด็กจึงมีความพร้อมที่จะใช้กลวิธีอื่น ๆ ต่อไป และในช่วงนี้เด็กเลือกที่จะเรียนรู้ ฝึกฝนและพัฒนาการใช้กลวิธีสรรพนามให้เกิด ความชำนาญมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกัน กลวิธีนามวลีมีสัดส่วนการใช้ถดถอยลงไป เนื่องจากไม่ใช่กลวิธีหลักที่เด็กใช้สร้างคุณนามุประโยค

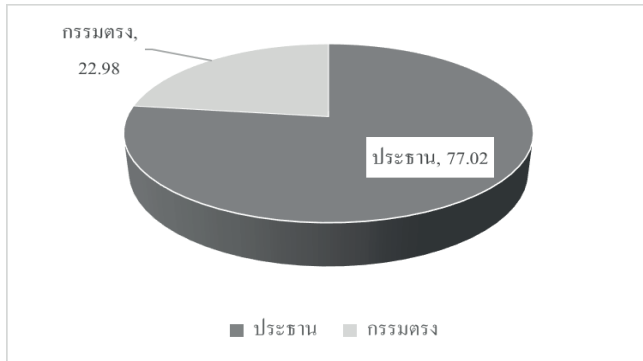
ขั้นที่ 3 ขั้นรับกลวิธีช่องว่างและกลวิธีสรรพนาม (อายุระหว่าง 4-5 ปี) เด็กใน ช่วงนี้รับ (Acquire) และสามารถใช้อีกกลวิธีช่องว่างได้อย่างสมบูรณ์ เด็กมีแนวโน้มใช้กลวิธี สรรพนามสูงขึ้นควบคู่ไปกับกลวิธีช่องว่าง ในขณะที่กลวิธีนามวลีมีสัดส่วนการใช้ที่น้อย นั้นหมายความว่า เด็กเลือกใช้กลวิธีช่องว่างเป็นกลวิธีหลักและเลือกใช้ใช้กลวิธีสรรพนาม เป็นกลวิธีทางเลือกสลับกับกลวิธีช่องว่าง ในขณะที่เดียวกันก็ลดสัดส่วนการใช้กลวิธีนามวลี ลงไปเนื่องจากไม่ใช่กลวิธีหลักหรือกลวิธีทางเลือกในการสร้างคุณนามุประโยค โดยเด็ก จะเลือกใช้ใช้กลวิธีนามวลีในสถานการณ์ที่ต้องการเน้นย้ำเท่านั้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาเรื่องกลวิธีในการสร้างคุณนามุประโยคของเด็กก่อนวัยเรียน ครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับกลวิธีการสร้างคุณนามุประโยคในผู้ใหญ่ของ กิตติมา อินทร์มพรรย์ [5] และ นัทธชนัน เยาวพัฒน์และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (Yaowapat and Prasithrathsint) [9] ที่กล่าวว่า การสร้างคุณนามุประโยคในภาษาไทยสามารถทำได้ 2 วิธี คือ คำนามหลักหายไป ใน คุณนามุประโยค (Gap Strategy) และการแทนที่คำนามด้วยบุรุษสรรพนามในคุณนามุประโยค (Pronoun -Retention Strategy) ซึ่งเป็นกลวิธีหลักที่เด็กก่อนวัยเรียนอายุ 2-5 ปี ใช้สร้าง คุณนามุประโยคเช่นเดียวกันกับผู้ใหญ่

อนึ่ง จากการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวมาไม่พบว่า ผู้ใหญ่ใช้กลวิธีนามวลี ในการสร้างคุณนามุประโยค [5, 9] แต่ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยกลับพบว่า เด็กอายุ 2-5 ปี สามารถใช้กลวิธีนี้ในสร้างคุณนามุประโยค แต่ปรากฏความถี่ไม่มาก อาจเนื่องมาจากเด็ก เลือกใช้กลวิธีนี้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบางอย่างในการสื่อสาร เมื่อพิจารณาจากบริบท ในการสนทนาของเด็ก ผู้วิจัยพบว่า เด็กใช้กลวิธีนี้สร้างคุณนามุประโยคเมื่อต้องการเน้น หรือพูดถึงคำนามหลักนั้นเป็นพิเศษ เด็กจึงไม่ละหรือแทนคำนามหลักนั้นด้วยบุรุษ สรรพนาม แต่กลับเน้นย้ำเพื่อแสดงความสำคัญของคำนามนั้นด้วยการคงรูปนามวลีใน ตำแหน่งต่าง ๆ ในโครงสร้างคุณนามุประโยคแทน

2. ตำแหน่งของช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในคณานุกรมประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

ผลการศึกษากการสร้งคณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 2-5 ปี พบว่าค่านามอ้างอิงจะปรากฏเป็นช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในตำแหน่งประธานในคณานุกรมประโยคมากที่สุด เป็นร้อยละ 77.02 และตำแหน่งกรรมตรงรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 22.98 ดังแสดงในภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงตำแหน่งช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีในคณานุกรมประโยคของเด็กอายุ 2-5 ปี

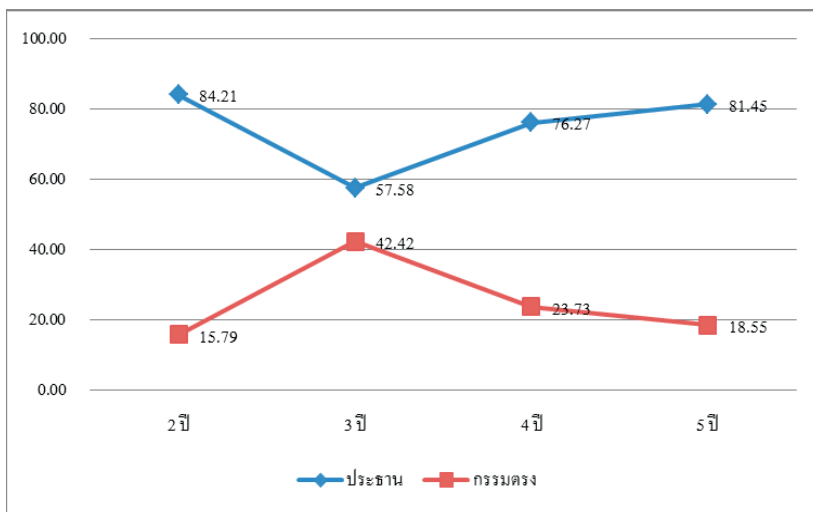
เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างคณานุกรมประโยคจะพบว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับประโยคความเดียว (Simple Sentence) ประกอบด้วยประธาน (S) กริยา (V) และกรรม (O) ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่เด็กมีความเข้าใจและคุ้นเคยเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เด็กจึงนำโครงสร้างนี้มาใช้ในการตีความหมายคณานุกรมประโยค [10-11] โดยแทนที่ค่านามที่อ้างอิงค่านามหลักใน คณานุกรมด้วยช่องว่าง สรรพนาม หรือนามวลีลงไป ในตำแหน่งประธานในคณานุกรมประโยคมากที่สุด เนื่องจากตำแหน่งประธานมีความเด่นชัด (Prominence) ทั้งด้านโครงสร้างและความหมายมากกว่าตำแหน่งอื่น ๆ ในด้านโครงสร้างของตำแหน่งประธานใน คณานุกรมประโยคนั้นมีความเด่นชัดในความทรงจำมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ เนื่องจากมีความใกล้ชิดกับค่านามหลักอ้างอิงที่อยู่ด้านหน้ามากกว่าตำแหน่งอื่นในคณานุกรมประโยคดังแสดงในตารางที่ 5 ส่วนในด้านความหมายนั้นประธานมีความหมาย (Semantic Roles) เด่นชัดมากที่สุดสำหรับเด็ก [8] เนื่องจากมีลักษณะเป็นรูปธรรม เป็นผู้กระทำการ (agent) [10] และใช้อ้างอิงถึงมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ [12-13]

ในส่วนตำแหน่งของช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีที่พบรองลงมาในคุณานุประโยค คือ กรรมตรงซึ่งมีความซับซ้อนมากกว่าทั้งด้านโครงสร้างและความหมาย [13] ทางด้านโครงสร้าง ตำแหน่งกรรมตรงในคุณานุประโยคมีระยะห่างจากคำนามอ้างอิงหลักมากกว่าตำแหน่งประธาน จึงทำให้มีความเด่นชัดในความทรงจำน้อยกว่า [8, 10, 12] จึงส่งผลต่อการประมวลผลทำให้เข้าใจและรับรู้ได้ยากกว่า [13] ในด้านความหมาย กรรมตรงส่วนใหญ่ใช้แสดงเกี่ยวกับผู้ได้รับผลการกระทำ (Patient) และวัตถุ (Object) ซึ่งต้องอาศัยบริบทอื่น ๆ ในการสนทนามาช่วยตีความหมายของกรรมตรง เช่น ใครเป็นผู้กระทำ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คือ อะไร และใครเป็นผู้ได้รับผลการกระทำ แต่โดยปกติทั่วไปในการสนทนาของมนุษย์จะเน้นผู้กระทำ (Agent) และเหตุการณ์ที่เกิดจากผู้กระทำ (Activities of Agents) หรือประธานเป็นสำคัญ มากกว่าผู้ได้รับผลการกระทำหรือกรรมตรงนั่นเอง [11]

ตารางที่ 15 โครงสร้างประโยคหลักและคุณานุประโยค และระยะห่างระหว่างคำนามอ้างอิงหลักกับช่องว่างสรรพนามและนามวลีที่ปรากฏในคุณานุประโยค

ประโยคหลัก (Main Clauses) คุณานุประโยค (Relative Clauses)						ระยะห่างระหว่าง คำนามอ้างอิงหลัก และช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีที่ปรากฏ ในคุณานุประโยค
ประธาน (S)	กริยา (V)	กรรม (O)	ประธาน (S)	กริยา (V)	กรรม (O)	
หนู	อยากเป็น	เด็ก	[ที่ ____	ใส่	กระโปรง]	ใกล้
หนู	ชอบ	โตเร็ม่อน	[ที่ หนู	กอด	____]	ไกล

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงปรากฏตำแหน่งช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีในตำแหน่งประธานมากกว่ากรรมตรงในคุณานุประโยคดังแสดงในภาพที่ 18

ภาพที่ 7 ตำแหน่งช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในคุนานุประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี

เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาการใช้คุนานุประโยคของผู้ใหญ่ของนัธชนัน เยาวพัฒน์ [14] ที่สรุปว่า คำนามอ้างอิงหลักจะปรากฏเป็นช่องว่างและสรรพนามได้ 4 ตำแหน่ง ได้แก่ ประธาน (SU) กรรมตรง (DO) กรรมรอง (IO) และคำแสดงความเป็นเจ้าของ (GEN) จะพบว่า ผลการศึกษาการใช้คุนานุประโยคของเด็กก่อนวัยเรียนมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของนัธชนัน เยาวพัฒน์ [14] ถึง 2 ตำแหน่ง คือ ประธาน (SU) และกรรมตรง (DO) อนึ่ง ผู้วิจัยไม่พบช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในตำแหน่งกรรมรอง (IO) อาจเป็นเพราะเด็กหลีกเลี่ยงโครงสร้างกรรมกริยา (Transitive Verbs) ในคุนานุประโยคที่ต้องรองรับด้วยกรรมรอง [15] ประกอบกับกรรมตรงมีความเด่นชัดในแง่ของความหมายมากกว่ากรรมรอง เช่น เป็นวัตถุและสิ่งของ [12] ในส่วนของช่องว่าง สรรพนามและนามวลีในตำแหน่งกรรมของการเป็นเจ้าของ (GEN) เป็นโครงสร้างที่ซับซ้อนที่สุดจึงยังไม่ปรากฏการใช้ในเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 2-5 ปี จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า เด็กไทยก่อนวัยเรียนอายุ 2-5 ปี แทนคำนามหลักอ้างอิงด้วยช่องว่าง สรรพนาม และนามวลีในตำแหน่งประธานในคุนานุประโยคได้ก่อนเป็นลำดับแรกและตำแหน่งกรรมตรงเป็นลำดับถัดไป ซึ่งเป็นแนวโน้มการรับภาษา (Language Acquisition) ที่สอดคล้องกับผู้ใหญ่ไทยดังแสดงในแผนภูมิข้างล่าง

เด็กไทยก่อนวัยเรียนอายุ 2-5 ปี	S > DO
ผู้ใช้ภาษาไทย (ผู้ใหญ่) (Yaowaphat) [14]	S > DO > IO > GEN

ภาพที่ 8 แสดงลำดับตำแหน่งของคำนามอ้างอิงหลักในคุณานุกรประโยค
ของเด็กไทยก่อนวัยเรียนและผู้ใหญ่ไทย

ผลจากการศึกษาคั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงการรับคุณานุกรประโยคของเด็กวัย 2-5 ปี
อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ผ่านการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการในชั้นเรียน ซึ่งจะ
ทำให้เกิดประโยชน์ในการออกแบบ สร้างเนื้อหาและตำราเรียนเกี่ยวกับคุณานุกรประโยค
ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและพัฒนาการทางภาษาของ
เด็กวัย 2-5 ปี รวมทั้งสามารถนำแนวคิดการศึกษาในคั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย
ด้านการรับภาษาในด้านอื่น ๆ ของเด็กก่อนวัยเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] Comrie, B. and Kuteva, T. (2013). **Relativization on Subjects**. Leipzig: Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology. Retrieved March 28, 2015, from <http://wals/chapter/122>.
- [2] Keenan, E. and Comrie, B. (1977). “Noun Phrase Accessibility and Universal Grammar”, **Linguistic Inquiry**. 8, 63-99.
- [3] Andrew, A.D. (2007). “Relative Clauses”, In Timothy Shopen (Editor). **Language Typology and Syntactic Description Volume II: Complex Constructions**. 206-236. United Kingdom: Cambridge University Press.
- [4] ปราบณี กุลละวณิชย์. (2553). “อนุประโยคขยายนาม: คุณานุกรประโยคและอนุประโยคเติมเต็มนาม”, ใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (บรรณาธิการ). **หน่วยสร้างที่มีข้อขัดแย้งในไวยากรณ์ไทย**. 7-65. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] กิติมา อินทร์มพรรย์. (2554). “คุณานุกรประโยคและอนุประโยคเติมเต็ม”, ใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กิติมา อินทร์มพรรย์ และนัฐวุฒิ ไชยเจริญ. **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการไวยากรณ์ไทยฉบับครอบคลุมภาษาย่อย เล่มที่ 1 เรื่องไวยากรณ์ภาษาไทยมาตรฐาน**. 261-285.

- [6] Eisenbeiss, S. (1984). "Production methods in language acquisition research", In Elma Blom and Sharon Unsworth (Editors). **Experimental Methods in Language Acquisition Research**. 27, 11-34. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- [7] Ambridge, B. and Rowland, C.F. (2013). "Experimental Methods in Studying Child Language Acquisition", **WIREs Cogn Sci**. 4(2), 124-168.
- [8] O'Grady, W. (2011). "Relative Clauses: Processing and Acquisition", In Evan Kidd (Editor). **The Acquisition of Relative Clauses: Processing, Typology and Function**. USA: John Benjamins Publishing Company.
- [9] Yaowapat, N. and Prasithratsint, A. (2007) . "A Typology of Relative Clauses in Mainland Southeast Asian languages", **Mon-Khmer Studies**. 38, 1-12.
- [10] Diessel, H. (2004). **The Acquisition of Complex Sentences**. Cambridge: Cambridge University Press.
- [11] Brant, S., Diessel, H. and Tomasello, M. (2008). "The Acquisition of German Relative Clauses: A Case Study", **Journal of Child Language**. 35(2), 325-348.
- [12] Diessel, H. (2009). **The Emergence of Relative Clauses in Early Child Language**. University of Jena.
- [13] Traxler, J. M., Williams, R.S., Blozis, S.A. and Morris, R.K. (2005). "Working Memory, Animacy and Verb Class in the Processing of Relative Clauses", **Journal of Memory and Language**. 53, 204-224.
- [14] Yaowapat, N. (2005). "Pronoun Retention in Khmer and Thai Relative Clauses", **SEALS XV: Paper from the 15th Meeting of the Southeast Asian Linguistics Society**. 121-132.
- [15] Diessel, H. and Tomasello, M. (2000). "The Development of Relative Clauses in Spontaneous Child Speech", **Cognitive Linguistics**. 11, 131-151.